

Que algú compre un microones!

No són, ni de lluny, cap grup musical de masses. Tampoc no són cap gran equip de futbol. No són allò que ara se'n diu "estrelles mediàtiques", però, en canvi, hi havia un bon nombre de valencians que esperaven, ben il·lusionats, la seua visita.

A aquella il·lusió, a aquella esperança i a aquell encís, progressivament ha anat guanyant-los terreny el sufix des-. Allò que havia de ser un "front ample" amenaça seriosament de transformar-se en petits fronts. I la gira per pobles i ciutats del País Valencià, una gira llarga, programada amb temps, innovadora i que encomanara entusiasme..., de la gira millor ni parlar-ne. La fredor entre aquells que havien de ser els seus protagonistes és tan gran que tindrien enormes problemes per dir alguna cosa més que "hola" en cas de coincidir, tots cinc, en un ascensor.

Les formacions tendents a l'acord no s'estan de reiterar el seu convenciment sobre les bondats de presentar-se coalitzats als comicis autonòmics del pròxim 27 de maig, fins i tot han constatat les elevades concomitàncies programàtiques que hi ha entre tots ells. Les diferències brollen, com acostuma a passar en política, quan toca repartir els hipotètics guanys que haurien de venir.

6-2-1-1. Desenes de reunions després, el consell nacional d'Esquerra Unida del passat 9 de setembre, en conformitat amb la resolució que aquest mateix òrgan havia aprovat el 17 de juny, decidia l'oferta definitiva de coalició. Una manera d'actuar fruit de la posició de força que li confereix la seua presència a les Corts valencianes, que és constant des de l'inici de l'etapa autonòmica.

Els delegats d'EUPV van partir-se en dos grups, a l'hora de determinar la millor fórmula de pacte. D'un costat, la majoria del partit comunista i alguns independents -59 vots- atorgaven la majoria a la proposta que, sobre la previsió de deu diputats, reserva sis per a Esquerra Unida, dos al Bloc, un als Verds i un altre, en principi, a Esquerra Republicana. De l'altra banda, el corrent nacionalista Esquerra i País, més alguns

Bloqueig absolut en les negociacions per teixir un pacte preelectoral al País Valencià.

Malgrat la bona predisposició de les cinc forces implicades, l'acord és impossible. Caldria descongelar les posicions actuals.

independents i *dissidents* del partit comunista -47 vots-, trobaven més encalant la proporció 6-3-1, amb la qual el Bloc guanyava el representant que els primers atorgaven als republicans.

ERPV, però, feia dies que havia comunicat la seua negativa a formar part de la coalició, si no s'estenia l'acord a les municipals i a les estatals, amb un compromís de, com a mínim, dues legislatures. Això, al Bloc i als defensors de la fórmula perdedora dins d'EUPV, els fa pensar que la majoria vencedora no aspira, realment, a conformar el pacte. És una oferta, diuen, "inacceptable", a anys llum de la correlació de sis a quatre dels resultats autonòmics del

Glòria Marcos, coordinadora general d'EUPV, i Ricardo Sixto, secretari d'organització, han imposat les seues tesis sobre el pacte preelectoral al País Valencià.

Si socialistes i Bloc anaren junts a les eleccions valencianes, podrien atraure vot útil d'EUPV i deixar fora aquest grup

D'esquerra a dreta, Enric Morera (secretari general del Bloc), Pasqual Mollà (líder del corrent Esquerra i País) i Agustí Cerdà (ERPV). Els dos primers coincideixen en la seua visió del pacte.

2003, quan EUPV va arribar al 6,5% dels sufragis, i el Bloc, al 4,7%.

El Bloc, del tot predisposat a l'entesa, ha rebaixat aquestes pretensions inicials de quatre diputats, fins i tot ha renunciat a encapçalar la llista de Castelló, on només els superen PP i PSPV-PSOE. Malgrat tot, però, ha primat la desconfiança de la majoria d'EUPV cap a un Bloc que ha flirtejat amb el centrisme i, també, un dels cinc punts a partir dels quals la formació va encetar converses: havia de ser un "front ample", motiu pel qual defensen la representació de fins a quatre partits, i que així els comunistes siguem preeminents dins del futur grup parlamentari.

PAI. El Bloc acusa EUPV de voler "fer un PAT" amb els seus 115.000 vots. Ricard Sixto, secretari d'organització dels segons i defensor de la proposta guanyadora el dia 9, apunta que "el tercer diputat per Alacant, o el cinquè per València, si no el vol ERPV, el gestionarem nosaltres", abonant la tesi de dirigisme que critica el Bloc.

"Tota Esquerra Unida té vocació d'acord: hem treballat, treballem i treballarem en aquest sentit", continua Sixto, que no preveu, però, una oferta distinta. "No crec que el consell nacional [n'hi ha un altre el 7 d'octubre] es desdiga del que ja ha dit un mes després", afirma.

"Tant ells com nosaltres hem de fer concessions a la pluralitat, però el que no farem serà fer-les totes nosaltres", explica Enric Morera, secretari general del Bloc. "Qui obstaculitze aquest pacte, la ciutadania el penalitzarà", afegeix.

Morera assegura que "sense cap mena de dubte, el Bloc estarà a les Corts al 2007. Ens estimem més fer-ho mitjançant aquesta opció, però tenim unes altres possibilitats, i si falla aquesta, pasarem a la fase 'b'. Més encara: no sols volem jugar a primera divisió, sinó que aspirem a jugar la Lliga de Campions, a entrar al Govern".

Significa això que els nacionalistes concorreran de la mà dels socialistes? Morera opina que això és "especular, perquè no s'ha plantejat encara, ho descartem radicalment". Pot tractar-se d'una mera tàctica de pressió cap a Esquerra Unida, que podria veure perillar la seua representació a l'hemicicle. Si socialistes i Bloc anaren junts, podrien atraure una part del vot útil d'EUPV, i fins i tot descontentos d'aquesta formació per l'acord frustrat. Si Esquerra Unida en quedara fora, el resultat de la dupla PSPV-PSOE i Bloc hauria de superar el del PP. El 2003, van quedar-se a sis punts.

Morera, conscient que "com més tard tanquem un acord, més energia de canvi perdrem", llança "un missatge optimista: no decebrem les esperances i el nostre compromís amb els valencians".

Esperança. Un altre missatge esperançador vol fer arribar Pasqual Mollà, cap del corrent Esquerra i País. Creu que el pacte "no és una prioritat per a la majoria d'EUPV, que ha boicotejat i bloquejat l'acord", que la posició de la coordinadora general, Glòria Marcos, és "autoritària, perquè fins i tot després que ERPV rebutge el diputat que li han ofert, es neguen a oferir-lo al Bloc, cosa que desblocaria les negociacions; si hi haguera voluntat, seria molt senzill", però constata: "Nosaltres i el Bloc tenim un 95% de coincidències programàtiques, una franja important dels nostres electorats són intercanviables." Decisions com la del passat dia 9 fan que Mollà se senta "incòmode, perquè posa fàcil les coses al PP i perquè estàvem acostumats a una EUPV més oberta i tolerant, no a aquests tics autoritaristes". Segons diu, "aquest distanciament afavoreix el bipartidisme, estem malbaratant l'ocasió de posar-nos dins de l'agenda política, que ara copen PP i PSOE". Per acabar-ho d'adobar, afirma que "és possible" que el seu partit es trobe més còmode en l'oposició: "Molta gent d'EUPV està més còmoda en un discurs ideològic teoritzant", rebla.

Pel que fa a ERPV, el seu president, Agustí Cerdà, explica que "allà on no volíem arribar és on estem ara, parlant de llocs, això del 6-2-1-1 sembla el sistema tàctic de Fabio Capello. Nosaltres, emulant allò del 'programa, programa, programa', volem 'projecte, projecte, projecte'. És clar que volem ser presents a les Corts, tenir el nostre altaveu, però on serem capaços de crear un veritable bloc alternatiu? Què farem a Cullera [el Bloc és al govern amb el PP]?"

Cerdà reitera que cal un pacte a llarg termini, que incloga totes les eleccions, "perquè, així, només som una suma de debilitats; de fet, nosaltres ens entenem millor amb EUPV i el PSOE que amb el Bloc, i aquests, millor amb el PP".

Unes diferències entre partits que podrien surar encara més si aquestes formacions cohabitaren al Consell. El líder socialista, Joan Ignasi Pla, declarava el 10 de setembre a *Levante*: "Les posicions radicals, burocràtiques i ancorades en el conformisme de determinada esquerra estan condemnades al fracàs."

Sí, urgeix un microones.

Víctor Maceda